

A könyvnek második része a magyar kereskedelmi oktatásügy történetét tartalmazza 1857-től 1930-ig. Szerzője *Schack Béla*, ezen kérdésnek alapos ismerője, aki már több könyvet írt róla és akinek csak bővítenie kellett ezeket az újabb fejlemények adataival. Minden bírálatot mellőzve, szinte krónika-szerűen ismerteti a hazai kereskedelmi oktatásügy összes intézményeinek fejlődését és jelen állapotát. Kezdi az 1857-ben megnyitott Pesti Kereskedelmi Akadémiával, mellyel hosszan és részletesen foglalkozik, mert ez a legrégebb középfokú, sőt egykor főiskolai jellegű kereskedelmi tanintézetünk mintegy keresztszertben megmutatja egész kereskedelmi oktatásügyünk fejlődését. A többi felső kereskedelmi iskolát sommásan tárgyalja. Ismerteti tantervük fejlődésének összes fázisait, közli rendtartásukat és egyéb rájuk vonatkozó szabályzatokat, 1929/30. tanévi statisztikájukat és költségvetésüket. Ugyanezt teszi a kereskedő tanonciskolák, a női és egyéb szaktanfolyamok, a kereskedelmi főiskolák, az egyetemi közgazdaságtudományi kar kereskedelmi szakosztálya és a kereskedelmi iskolai tanárképzés tekintetében. Schack Béla művének értékét a történetírás szempontjából az a körülmény csökkenti, hogy a sok szervezeti és vizsgálati szabályzatot egész terjedelmükben közli, miáltal csaknem Rendeleték Tára lesz belőle. Azt hiszem, hogy a magánvizsgálatra bocsátás iránti folyamodás, az érettségi vizsgálaton való kérdezés és osztályozás formalitásai, a fővárosi tandíjfokokozatok és sok egyéb alárendelt jelentőségű, csak ideig-óráig érvényes intézkedés megemlítés nélkül maradhatott volna, mert vajmi kevés közül van a hazai kereskedelmi oktatásügy történetéhez és részletes közlésük a lényegyet elhomályosítja.

Mindamellett örömmel állapítom meg, hogy a szerzők értékes munkát végeztek, könyvüket mindenkinek ajánlhatom, aki a hazai kereskedelmi oktatásügy multjáról és jelenéről akar tájékoztatást szerezni. *Suppan Vilmos.*

Herodek Károly: A vakok Braille-rendszerű írásának ismertetése (teljes és rövidített írásban) és a könyvtár jegyzéke. Budapest, 1931. A Vakok József Nádor Kir. Orsz. Intézetének kiadása. VII., Ajtósi Dürer-sor 39. (N. 8-r., 109 l.) — Ára 1 P.

Szerencsétlen vak embertársaink szomorú sorsának enyhítésén fáradozó, lelkes emberbarát legújabb megnyilatkozása ez a könyv. Első része általános ismertetést nyújt a Braille-írás elsajátítására és leckékben sorolja fel a pontrendszerű írás megtanulásának módozatait. A második rész — az előbbinek alapján — a rövidített Braille-írással foglalkozik. A harmadik rész a vakok könyvtárának katalógusát foglalja magában.

Az utóbbi a legértékesebb része a könyvnek. Itt van összefoglalva a sok, fáradságos és emberszerető munka gyümölcse. Ezeket az értékes irodalmi termékeket mind látók írták le a vakok pontbetűivel, miáltal a szegény vakok szomorú és nehezen múló perceit kellemessé tudják tenni.

Aki ráér, emberszeretőbb munkát alig végezhet, mintha a vakok számára egy-egy jó könyvet lemásol. Ennek akár propagálója lenni Herodek legújabb könyve.

Eltes Mátyás.